

Investigating Achievement and Accomplishment Aspects in Kalhori Kurdish: A Minimalistic Approach

Merangiz Baravardeh ¹ Habib Gowhari ²

1. Department of Linguistic, Ilam Branch, Islamic Azad University, Ilam, Iran. Email: baravarde50@gmail.com

2. Department of Linguistic, Ilam Branch, Islamic Azad University, Ilam, Iran. Corresponding Author Email: h_gowhary@yahoo.com

Article Info

Article Type:
Research Article

Article History:

Received:
11, May, 2023

In Revised Form:
19, June, 2023

Accepted:
2, July, 2023

Published Online:
21, September, 2023

Abstract

The present research has investigated the difference between achievement and accomplishment aspects in Kalhori based on the minimalist approach of Mc Donald (2008). According to this approach, the internal subject plays a central role in the aspectual interpretation of achievement and accomplishment predicates. Likewise, the presence and interpretation of event structure (ES) and object-to-event mapping (OTE) features play a decisive role in derivation of aspectual predicates. The analysis of the research data showed that in Kalhori, achievement and accomplishment predicates having internal subjects with the OTE feature [-q], have a minimal aspectual interpretation domain; and the final subevent feature [fe] It is not included in the interpretation range. However, internal subjects with the feature [+q] in the achievement and accomplishment predicates, cause an extensive domain of aspectual interpretation and also cause interpretation of the final subevent feature [fe]. Therefore, it was found that in Kalhori that the presence of the feature [+q] on the internal subject is a necessary condition for telicity of achievement and accomplishment predicates. In addition, in Kalhori, the difference between achievement and accomplishment aspects was determined in this way that in the achievements the initial subevent feature [ie] on the aspectual group has not dominance and c-command over the feature of the initial subevent feature [fe]. But, in the accomplishments, the initial subevent feature [ie] on the aspectual group has dominance and c-command over the final subevent feature [fe], which is placed on VP. This situation refers to the time spent between the beginning and the end of the accomplishment events, which unlike the achievement events the beginning and end are simultaneous. In fact, in the accomplishment predicates between two points of initial event and final event occurs the passage of time, according to this, there is a dominance and c-command between the initial subevent feature [ie] and the final subevent feature [fe]. But in the achievement predicates between two points of initial event and final event not occur the spend of time, so it is not a dominance and c-command between two features of the initial subevent and the final subevent.

Keywords: Kalhori, achievement aspect, accomplishment aspect, feature.

Cite this The Author (s): Baravarde, M., Gowhari, H., (2023). Investigating Achievement and Accomplishment Aspects in Kalhori Kurdish: A Minimalistic Approach-Journal of Language Researches, No. 1, Vol.14, Serial No. 26, Spring & Summer- (155-181)- DOI:10.22059/jolr.2023.359124.666842.

1. Introduction

Aspect is a term that is used in linguistics to study two distinct areas, i.e. inner and outer aspect (Macdonald 1:2008). He believes that the inner aspect appears only inside the predicate, but this is not the case with the outer aspect. Based on this, Macdonald (2:2008) proposes three types of predicates: 1. Activity predicate that describes an event with only the initiation point, 2. Achievement \accomplishment predicate that includes an event with the initiation and finale, 3. Static predicate, describes an event without the initiation and finale. Also, Macdonald (2008) considers two separate features for inner aspect; the event structure (ES) and the object-to-event mapping (OTE) feature and distinguished between these two features.

Based on what has been said, it is possible to divide the types of aspects in Kalhori Kurdish language, which is the dialect of the Kalhor tribe and its habitat in Kermanshah province, into static, activity, achievement and accomplishment aspects in the framework of Macdonald's minimalist approach (2008). Owing to the diversity of achievement and accomplishment predicates, in the present research we aim to answer the question of how to differentiate between the achievement and accomplishment aspects in Kalhori Kurdish language by using the mechanism of the features of inner aspect and the minimalistic.

2. Methods

The present research is descriptive-analytical and qualitative. By using MacDonald's minimalist approach (2008) and the available data in Kalhori Kurdish language, the aspects of achievement and accomplishment were analyzed.

3. Discussions and conclusion

Accomplishment:

In present research, achievement aspect in Kalhori Kurdish language is investigated. In this language, achievement predicates can be used with countable noun phrase or bare noun phrase and preposition phrase. These predicates can have different syntactic environments with different interpretations. As in the following example:

l.gəlaræ ?u hɪz dɑ.
Gulara water took.

In the derivation of sentence (1), the uncountable noun phrase " ?u " is merged with the predicate "hɪz dɑ " to form verb phrase functional projection (VP). In the next step, the (VP) functional projection is merged with the aspect phrase functional projection (AspP).

then, the uncountable noun phrase " ?u " moves to the specifier of this phrase to value the head of the aspect phrase. Because of that the internal argument is un-quantity[-q], it leads to minimal domain of aspectual interpretation, and only one feature of initiation sub-event [ie] is valued, but feature of finale sub-event [fe] cannot play a role in the aspectual interpretation. Therefore, achievement predicate of sentence only has the feature of the initiation sub-event [ie], is an un-telic predicate. In the next step, the aspectual phrase function projection is merged with the vp-shell phrase function projection, then this phrase is merged with the tense phrase function projection, too. The predicate of the sentence "hɪz dɑ " moves to the head of the tense phrase (T) to match its features. In this way, the sentence has a minimal aspectual interpretation.

accomplishment:

In Kalhori Kurdish language, accomplishment predicates can be used with countable and uncountable noun phrase and preposition phrase. For this reason, they can have different aspectual interpretation by using different syntactic environments. Of course, accomplishment predicates of prepositional phrase can be associated with an internal argument that is a countable or uncountable noun. In this case, for accomplishment predicate of prepositional phrase that has an internal argument of an uncountable noun, the domain of aspectual interpretation will be minimal, But for accomplishment predicate of prepositional phrase with the internal argument of a countable noun, the domain of aspectual interpretation is extended. As in the following example:

2.gəlaræ tʃayæ wæ lɪwano ɣward.
 Gulara tea with a glass drank .

In the derivation of sentence (1), the noun phrase " lɪwano " is merged with the preposition " wæ" and the projective of the preposition phrase forms. This projection merges with the projective of the verb phrase (VP), which is formed by merging the internal argument " tʃayæ " with the predicate "ɣward".

The noun phrase that has the feature [-q] object-to-event mapping moves to the specifier of this phrase for the value of the aspectual phrase. Since this noun phrase has no quantity, the aspectual interpretation of the predicate is minimal and the feature of the finale sub-event [fe] is placed on the head of the preposition, outside the domain of the aspectual interpretation ,

But the feature of the initiation sub-event [ie] leads to predicate aspectual interpretation . The outer argument is also placed outside the domain of aspectual interpretation in this way, the domain of aspectual interpretation is minimal.

On the other hand, when the accomplishment predicate has the internal argument of a countable noun, the features of the initiation [ie] and finale [fe] sub-event are placed in the domain of aspectual interpretation and the noun phrase with quantity[+q], causes the extended domain of aspectual interpretation of the predicate.

Conclusion:

Analysis of the research data based on Macdonald's minimalism(2008) showed that in kalhori Kurdish language , two features of the event structure (ES) and the object -to- event mapping (OTE) can be used to differentiate between achievement and accomplishment aspects. In this language , the internal argument plays an effective role in aspectual interpretation. Predicates of achievement and accomplishment have internal argument with feature [-q] the object –to-event mapping led to the minimal domain of aspectual interpretation. In this case , the feature of finale sub-event is not included in interpretation domain . As a result , achievement and accomplishment predicates are un-telic. But achievement and accomplishment predicates have internal argument with feature [+q] the object –to-event mapping led to extended domain of aspectual interpretation and the feature of finale sub-event is located in the interpretation domain .In this case , these predicates are telic. Another difference between achievement and accomplishment predicates was determined by using the event structure . In the achievement predicates of this language, the two features initiation sub-events and finale sub-events, which are in the head of the aspectual phrase, do not dominate each other, and the initiation and finale of the achievement events are simultaneous. However, in accomplishment aspects , the feature of initiation sub-event [ie] in the aspectual phrase has dominance and c- command on the feature of the finale sub-event[fe], which is in verb phrase (VP), In this case there is time spent between initiation and finale events.

پژوهش‌های زبانی

شاپای الکترونیکی: ۲۳۶۲-۲۶۷۶

<https://johr.ut.ac.ir/>

دانشگاه تهران

تحلیل نمودهای حصولی و تحقیقی در کردی کلهری: رویکردی کمینه‌گرا

مهرانگیز برآورده^۱، حبیب گوهری^۲

baravarde50@gmail.com

۱. گروه زبان‌شناسی، واحد ایلام، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلام، ایران، رایانامه:

h_gowhary@yahoo.com

۲. نویسنده مسئول، گروه زبان‌شناسی، واحد ایلام، دانشگاه آزاد اسلامی، ایلام، ایران، رایانامه:

اطلاعات مقاله چکیده

پژوهش حاضر در چارچوب رویکرد کمینه‌گرایی مک‌دونالد (۲۰۰۸) به بررسی تفاوت بین نمودهای حصولی و تحقیقی در زبان کردی کلهری پرداخته است. طبق این رویکرد، موضوع درونی نقشی محوری در خوانش نمودی محمول‌های حصولی و تحقیقی بر عهده دارد. همچنین، وجود و خوانش مشخصه‌های ساختار رویداد (ES) و انطباق مفعول با رویداد (OTE) در اشتقاق محمول‌های نمودی نقشی تعیین‌کننده دارد. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش نشان داد که در زبان کردی کلهری محمول‌های حصولی و تحقیقی دارای موضوع‌های درونی با مشخصه [q-] انطباق مفعول با رویداد، از دامنه خوانش نمودی کمینه برخوردار هستند و مشخصه زیررویداد پایان [fe] در دامنه خوانش قرار نمی‌گیرد؛ اما موضوع‌های درونی با مشخصه [q+] انطباق مفعول با رویداد در محمول‌های حصولی و تحقیقی، باعث ایجاد دامنه خوانش گسترده نمودی می‌شوند و همچنین باعث خوانش مشخصه زیررویداد پایان [fe] می‌گردند. بر این اساس، مشخص شد که در زبان کردی کلهری وجود مشخصه [q+] انطباق مفعول با رویداد بر روی موضوع درونی، شرط لازم برای نهایت‌پذیری محمول‌های حصولی و تحقیقی است. علاوه بر این، در زبان کردی کلهری، تفاوت بین نمودهای حصولی و تحقیقی به این صورت مشخص شد که در نمودهای حصولی دو مشخصه زیررویداد آغاز [iel] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در هسته گروه نمود قرار دارند، بر یکدیگر تسلط و سازه فرمانی ندارند. ولی در نمودهای تحقیقی مشخصه زیررویداد آغاز [iel] در گروه نمودی بر مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در گروه فعلی بزرگ قرار دارد، تسلط و سازه فرمانی دارد. این وضعیت به صرف زمان بین آغاز و پایان رویدادهای تحقیقی اشاره می‌کند که برخلاف رویدادهای حصولی، شروع و پایان در این رویدادها همزمان نیست. در واقع در محمول‌های تحقیقی بین دو نقطه رویداد آغازی و رویداد پایانی، سپری شدن زمان رخ می‌دهد بر این اساس، بین مشخصه زیررویداد آغاز و مشخصه زیررویداد پایانی نوعی رابطه تسلط و سازه فرمانی وجود دارد. ولی در محمول‌های حصولی، بین دو نقطه رویداد آغازی و رویداد پایانی، سپری شدن زمان رخ نمی‌دهد؛ بنابراین بین مشخصه‌های زیررویداد آغازی و زیررویداد پایانی رابطه تسلط و سازه فرمانی وجود ندارد.

تاریخ دریافت:

۱۴۰۲/۰۲/۲۱

تاریخ بازنگری:

۱۴۰۲/۰۳/۲۹

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۲/۰۴/۱۱

تاریخ انتشار:

۱۴۰۲/۰۶/۳۰

واژه‌های کلیدی: کلهری، نمود حصولی، نمود تحقیقی، مشخصه.

استناد: برآورده، مهرانگیز؛ گوهری، حبیب، (۱۴۰۲). تحلیل نمودهای حصولی و تحقیقی در کردی کلهری: رویکردی کمینه‌گرا: پژوهش‌های زبانی، سال ۱۴، شماره ۱،

DOI: 10.22059/jalit.2021.321797.612376

بهار و تابستان، پیاپی ۲۶ - (۲۶-۱۵۵).

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

۱. مقدمه

در بخش مرکزی دستور زبان هر زبانی، رمزگذاری رویدادها و شرکت‌کنندگان آن رویداد در یک بند یا جمله صورت می‌گیرد. در هر بخش از دستور زبان، پیچیدگی اساسی ایجاد تعادل بین یکنواختی رمزگذاری و تنوع رمزگذاری در داخل و بین زبان‌ها است (کرافت^۱، ۲۰۱۲: ۱). در این راستا، کرافت (۲۰۱۲: ۳۲) بیان می‌کند که مقوله نمود یکی از جنبه‌های تحلیلی دشوار در دستور زبان است و سابقه‌ای طولانی دارد. نمود از دو جنبه دستوری و واژگانی مورد مطالعه قرار می‌گیرد. تراویس^۲ (۱۹۹۱) اصطلاح نمود بیرونی را بجای نمود دستوری و اصطلاح نمود درونی را بجای نمود واژگانی به کار می‌گیرد. از نظر او نمود دستوری یا نمود بیرونی یک مقوله دستوری است و در اکثر زبان‌ها با مفاهیمی مانند نمود کامل/تام^۳ و نمود ناقص/غیرتام^۴ سر و کار دارد. در چارچوب دستور زایشی برخی پژوهشگران مانند رامچند^۵ (۲۰۰۳)، ریتز و روزن^۶ (۲۰۰۰)، مگردومیان^۷ (۲۰۰۱)، هارلی^۸ (۲۰۰۵)، مک‌دونالد^۹ (۲۰۰۸؛ ۲۰۰۶)، تراویس (۲۰۱۰) تلاش کرده‌اند که مقوله نمود را به در قالب این رویکرد بررسی و تبیین کنند. مک‌دونالد (۲۰۰۸: ۱) بیان می‌کند که نمود اصطلاحی است که در زبان‌شناسی برای اشاره به حداقل دو حوزه متمایز مطالعه به کار رفته است. از نظر او می‌توان به این دو حوزه به ترتیب نمود درونی^{۱۰} و بیرونی^{۱۱}، نمود موقعیت و دیدگاهی^{۱۲} یا نمود واژگانی و دستوری اشاره کرد. او بیان می‌کند تمایز بین کامل و ناقص در زبانی مانند لاتین و همچنین تمایز بین تداومی و کامل در انگلیسی نمونه‌هایی از نمود واژگانی و دستوری هستند. مک‌دونالد (۲۰۰۸) بر آن است تا مقوله نمود را بر اساس ماهیت نحوی نمود درونی تبیین کند. همان‌گونه که نمود واژگانی در مقابل نمود دستوری به کار گرفته می‌شود، او اصطلاح نمود درونی را در مقابل نمود بیرونی به منظور تأکید بر نحو به کار می‌برد. مک‌دونالد

1. W. Croft
2. L. Travis
3. perfect
4. imperfect
5. G. Ramchand
6. E. Ritter and S. Rosen
7. K. Megerdumian
8. H. Harley
9. J. MacDonald
10. inner
11. outer
12. situation and viewpoint

معتقد است که ویژگی‌های نمود درونی فقط در داخل گروه فعلی^۱ یا محمول^۲ ظاهر می‌شود، در حالی که در نمود بیرونی چنین امری صادق نیست. در واقع، او نمود درونی را برای اشاره به چگونگی توصیف محمول در نظر می‌گیرد. از نظر مک‌دونالد (۲۰۰۸) محمولی که یک رویداد با نقطه پایانی را توصیف می‌کند، نهایت‌پذیری/کرانمند^۳ است؛ و محمولی که یک رویداد فاقد نقطه پایانی را توصیف می‌کند، نهایت ناپذیر/ناکرانمند^۴ است. بر این اساس مک‌دونالد (۲۰۰۸: ۲) به سه نوع محمول قائل است: محمول می‌تواند توصیف‌کننده رویدادی باشد که فقط دارای نقطه آغاز است؛ به این محمول، محمول فعالیت^۵ گفته می‌شود. محمول می‌تواند رویدادی را توصیف کند که دارای نقطه آغاز و نقطه پایان است. این محمول از نوع حصولی^۶ یا تحقیقی^۷ است. محمول می‌تواند رویدادی را توصیف کند که فاقد نقطه آغاز و نقطه پایان باشد، این نوع محمول از نوع ایستا^۸ است. مک‌دونالد (۲۰۰۸) برای نمود درونی در زبان انگلیسی دو مشخصه مجزا در نظر می‌گیرد که بر خوانش نمودی محمول و به تبع آن بر خوانش نمودی جمله تأثیرگذارند. مشخصه اولی که او برای نمود درونی در نظر می‌گیرد، ساختار رویداد (ES)^۹ است که نقش مرکزی دارد. مشخصه دومی که او برای نمود درونی معرفی می‌کند، مشخصه انطباق مفعول با رویداد (OTE)^{۱۰} است.

بر اساس آنچه بیان شد، انواع نمود در زبان کردی کلهری را می‌توان در چارچوب رویکرد کمینه‌گرای مک‌دونالد (۲۰۰۸) به نمودهای ایستایی، فعالیت، حصولی و تحقیقی تقسیم‌بندی کرد. از نظر جوینس بلو (۱۳۸۶) کردی، زبان مردم کرد است که متعلق به گروه شمال‌غرب، زبان‌های ایرانی-آریایی است و لهجه‌های آن عموماً به سه شاخه تقسیم می‌شوند: کرمانجی، سورانی و جنوبی که لهجه‌های جنوب شامل کرمانشاهی، کلهری، لری و لکی است. البته از نظر دبیرمقدم (۱۳۹۲: ۶۰۱-۶۰۲) نیز کردی کلهری و کرمانشاهی در گروه کردی جنوبی قرار می‌گیرند. کردی کلهری گویش ایل کلهر است

1. verb phrase
2. predicate
3. telic
4. atelic
5. activity
6. achievement
7. accomplishment
8. state
9. event structure (ES)
10. the object-to-event mapping (the OTE mapping)

که زیست بوم آن در استان کرمانشاه است. از نظر رده‌شناختی، کردی کلهری و کردی کرمانشاهی از نظام مطابقه یکسان برخوردار هستند. کردی کلهری برای نشان دادن مطابقه فاعلی از پسوندهای مطابقه بهره می‌گیرد. پسوندها فارغ از زمان و گذرایی فعل همواره به ستاک فعل می‌پیوندند. سازوکار مطابقه با مفعول در کردی کلهری نشان می‌دهد که فاعل فعل‌های لازم و فاعل فعل‌های متعدی فارغ از زمان و گذرایی آن، همیشه در هیئت پسوند مطابقه فاعل در ستاک فعل تجلی می‌یابند. این قاعده به آن معناست که مطابقه فاعلی همواره از نوع مطابقه مستقیم است. همچنین، مفعول فعل‌های متعدی (فارغ از زمان فعل) تحت شرایطی (همچون حضور نداشتن مفعول در جمله) به صورت پی‌بست مطابقه مفعولی، یا به بیان فنی‌تر پی‌بست مطابقه غیر فاعلی، در فعل جمله متجلی می‌گردند (دبیرمقدم، ۱۳۹۲: ۷۲۵-۷۳۱).

همان‌گونه که اشاره شد، مک‌دونالد (۲۰۰۸) با استفاده از چارچوب کمینه‌گرا و سازوکار مشخصه‌ها سعی در تحلیل و تبیین انواع نمود درونی دارد. در زبان کردی کلهری، به دلیل تنوع محمول‌های حصولی و تحقیقی گاه تعبیر و خوانش نمودی آنها نیازمند تبیین‌های زبان‌شناسان است که تمایز بین آنها را مشخص کند. در این راستا، در پژوهش حاضر بر آنیم تا با استفاده از سازوکار مشخصه‌های نمود درونی، به بررسی دو نوع نمود حصولی و تحقیقی در زبان کردی کلهری بپردازیم. در واقع در این پژوهش به دنبال پاسخ به این پرسش هستیم که چگونه می‌توان با استفاده از رویکرد کمینه‌گرا و سازوکار مشخصه بنیاد تمایز روشنی بین نمودهای حصولی و تحقیقی در زبان کردی کلهری قائل شد.

مک‌دونالد (۲۰۰۸) معتقد است که نمودهای حصولی و تحقیقی علاوه بر تشابهاتی که با هم دارند، اما در قالب رویکرد کمینه‌گرا، تفاوت و تمایزاتی نیز بین این دو نمود بر اساس ساختار رویداد (ES) مشخص می‌گردد. در نمودهای حصولی دو مشخصه زیررویداد آغاز [ie] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] بر یکدیگر تسلط و سازه فرمانی ندارند ولی در نمودهای تحقیقی مشخصه زیررویداد آغاز [ie] بر مشخصه زیررویداد پایان [fe] تسلط و سازه فرمانی دارد. این وضعیت منجر به صرف زمان بین آغاز و پایان رویداد تحقیقی می‌شود یعنی شروع و پایان رویداد تحقیقی همزمان نیست ولی در رویداد حصولی شروع و پایان رویداد همزمان است.

۲. پیشینه پژوهش

در زبان‌های خارجی پژوهش‌های فراوانی در مورد نمود انجام شده است که برخی از این پژوهش‌ها چارچوب‌های مهمی را برای تبیین مقوله نمود ارائه کرده‌اند. به عنوان مثال، کامری^۱ (۱۹۷۶) افعال نمودی را به دو گروه پویا و غیر پویا دسته‌بندی می‌کند. از نظر او افعال پویا دارای نقطه پایانی به دو دسته نهایت‌پذیر و نهایت‌ناپذیر تقسیم می‌شوند. اسمیت^۲ (۱۹۹۷) برای تعیین انواع نمود از سطح واژگانی فراتر می‌رود و نمود را در سطح جمله و بر اساس محاسبات نحوی بررسی و تحلیل می‌کند. تحلیلگران در چارچوب رویکرد زایشی نمود را از دو منظر نمود درونی و نمود بیرونی مورد بررسی قرار داده‌اند و برای آنها سازوکار جداگانه و همچنین فرافکن‌های نقشی متفاوت در نظر می‌گیرند. رامچند (۱۹۹۳) با استفاده از جملات زبان گالیک اسکاتلندی^۳ فرافکن نقشی منفرد^۴ را به عنوان محاسبه‌گر ویژگی نمودی محمول بین گروه زمان و گروه فعلی در نظر می‌گیرد؛ اما ریتز و روزن (۱۹۹۸) فرافکن نقشی دوتایی^۵ را برای تبیین مقوله نمود در اشتقاق نمودار درختی در نظر می‌گیرند. بورر^۶ (۲۰۰۵) برای اشتقاق جملات، یک فرافکن نمودی را بین گروه زمان و گروه فعلی در نظر می‌گیرد. در این رویکرد، گروه حرف تعریف خوانش خود را با ارزش‌گذاری گروه فعلی و حرکت به مشخص‌گر گروه نمودی دریافت می‌کند. این در حالی است که هارلی (۲۰۰۵) در چارچوب زایشی به وجود فرافکنی نقشی مجزا برای نمود قائل نیست. تراویس (۲۰۱۰) چهار طبقه محمول نمودی را با پذیرش تعیین مشخصه^۷ وندلر (۱۹۶۷) ارائه می‌کند:

فرایند	- فرایند	
فعالیتی	ایستا	- نهایت‌پذیر
تحقیقی	حصولی	+ نهایت‌پذیر

وی با استفاده از دو مشخصه فرایند و نهایت‌پذیری تفاوت بین محمول‌های نمودی را نشان می‌دهد. تراویس (۲۰۱۰) با توجه به انطباق مفعول با رویداد، مشخصه فرایند را که

1. B. Comrie
2. C. Smith
3. Scottish Gaelic
4. single functional projection
5. double functional projection
6. B. Borer
7. feature specification

محمول‌های حصولی و ایستا را از یک طرف محمول‌های فعالیتی و تحقیقی از طرف دیگر از هم جدا می‌کند، در هسته فرافکن فعلی (V₁) قرار می‌دهد.

در زبان کردی پیرامون مقوله نمود پژوهش‌های معدودی با رویکردهای مختلف انجام شده است. احمد (۲۰۰۸) به بررسی نمود دستوری فعل در کردی سورانی می‌پردازد. او معتقد است که در کردی سورانی نمود دستوری به دو گونه متفاوت تظاهر پیدا می‌کند. در گونه اول، نمود دستوری بدون نشانه تصریفی است. در چنین حالتی نمود به وسیله عناصر واژگانی دیگر از جمله قید گونه‌های دیگر و در قالب بافت تعیین می‌شود. در گونه دوم، نمود دستوری همراه با نشانه تصریفی است. برای مثال، اگر نشانه -da قبل از ستاک حال قرار گیرد، شروع یک واکنش و اگر قبل از ستاک گذشت قرار گیرد، شروع یک کنش و استمرار آن را در گذشته نشان می‌دهد. پیوستن نشانه -uw/u نیز به آخر ستاک گذشته بیانگر نمود کامل است. دانش‌پژوه و همکاران (۱۳۹۲) ماهیت نمود واژگانی فعل و رابطه آن با تکواژ ستاک‌ساز غیرمعلوم^۱ (rā) را در کردی سورانی مورد بررسی قرار داده‌اند. تحلیل دانش‌پژوه و همکاران (۱۳۹۲) گویای این مطلب است که هیچ رابطه مستقیمی بین ساخت غیرمعلوم و کرانمندی وجود ندارد، زیرا تکواژ (rā/rē) هم در رخدادهای کرانمند و هم ناکرانمند قابلیت پیوستن به فعل را دارد. ناصری (۱۳۹۵) بر اساس رویکرد دویخشی اسمیت (۱۹۹۷) به بررسی نمود در زبان کردی (گوش کلهری) می‌پردازد. نتایج تحقیق او نشان می‌دهد که پنج گونه نمود موقعیتی، فعالیتی، لمحهای، دستاوردی، تحقیقی و ایستا و دو نمود دیدگاهی ناقص و کامل در این زبان وجود دارد. موقعیت‌ها در زمان گذشته می‌توانند دارای نمود کامل و ناقص باشند، اما زمان حال فقط دارای نمود دیدگاهی ناقص هستند؛ برخی از موقعیت‌ها نیز با گرفتن نمود ناقص دچار نمود گردانی می‌شوند. نجفی‌فر و همکاران (۱۳۹۵) به بررسی نمود ناقص در زبان کردی بر اساس دستور ساخت‌مدار نشانه‌محور پرداخته‌اند. بررسی‌های آنها نشان می‌دهد که ساخت‌های ناقص‌ساز در گویش سورانی شامل ساخت‌های استمراری، کامل، عادی و زمان حال است. عباسی و نجفیان (۱۳۹۵) نظام زمان - وجه - نمود را در گویش هورامی پایه بررسی کرده‌اند. تجزیه و تحلیل داده‌های آنها نشان داد که نظام زمان - وجه - نمود در هورامی (گونه پایه) دارای دو زمان حال و گذشته، پنج نمود تام، ناقص استمراری، ناقص غیر استمراری، کامل و ناکامل و پنج وجه اخباری،

اخباری/تأکیدی، التزامی، امری و شرطی/آرزویی است که با هم هفده مقوله مختلف می‌سازند. در هورامی نمودهای تام و ناقص در کنار نمودهای کامل و ناکامل وجود دارند. از هفده برشی که هورامی در نظام زمان-وجه-نمود زده، چهار مورد در زمان حال و سیزده مورد در زمان گذشته است. عبداللهی‌پور (۱۳۹۵) به بررسی وجه و نمود در زبان کردی کلهری در چارچوب برنامه کمینه‌گرا پرداخته است. از نظر وی سه وجه اخباری، التزامی و امری از وجوه رایج در این زبان هستند. انواع نمود در این زبان هم شامل کامل، ناقص و عادت می‌شود. طبق تحلیل وی، جایگاه فرافکن نقشی وجه در این زبان برای افعال کمکی وجهی، هسته گروه زمان‌دار و برای افعال وجهی مرکب هسته فرافکن نقشی وجه که بالاتر از گروه فعلی کوچک قرار دارد، تعیین شده است. بررسی تأثیر صرفی-نحوی عناصر وجه و نمود بر فعل اصلی نشان داد که مشخصه‌های تعبیرناپذیر افعال کمکی وجهی، افعال وجهی مرکب و عناصر نمود در ادغام با فعل اصلی واژگانی بازبینی می‌شوند. از میان انواع وجه و نمود در این زبان، تنها وجه التزامی با نمود ناقص در ساخت گذشته استمراری در تعامل است. در چنین ساختی که گروه زمان، گروه وجه و گروه نمود هر سه قرار دارند، ابتدا گروه زمان، سپس گروه نمود، بعد گروه وجه و در پایین‌ترین گره، گروه فعلی کوچک قرار می‌گیرد. ویسی‌حصار (۱۳۹۶) در پژوهشی تحلیلی از نظام نمود در زبان کردی (گوش موکریانی) ارائه می‌کند. نتایج تحقیق ویسی‌حصار (۱۳۹۶) نشان می‌دهد که پنج گونه از نمودهای موقعیتی در گوش موکریانی وجود دارند که هم نشانگر رخدادهای بیرونی و هم تابع محاسبات نحوی هستند. همچنین، نوع ساختار موضوعی و قیده‌های متفاوت زمانی و مکانی بر ماهیت ترکیبی نمود در جمله تأثیر بسیار دارند. ناصری (۱۳۹۷) در قالب چارچوب نظری اسمیت (۱۹۷۷) و کامری (۱۹۶۷) به بررسی رفتار نمود ناقص در زبان کردی (گوش کلهری) می‌پردازد. نتایج پژوهش او نشان می‌دهد سه گونه نمود ناقص استمراری، تکویری و عادت بر اساس دسته‌بندی کامری (۱۹۶۷) در زبان کردی کلهری در دو زمان حال و گذشته ساده قابل تفکیک است. همچنین، نتایج او نشان می‌دهد که نمود دیدگاهی ناقص در سه حالت استمراری، تکویری و عادت در زبان کردی کلهری در زمان حال به کمک فعل کمکی (شناسه (df)) و قیود محسوس‌تر نشان داده می‌شوند و زمان گذشته برای بیان نمود ناقص می‌تواند بی‌نشان‌ترین زمان باشد. میرزابیگی و همکاران (۱۴۰۰) در پژوهشی به بررسی زمان-وجه-نمود در گوش کردی خزلی

پرداخته‌اند. آنها بیان می‌کنند که در کردی خزلی دو زمان گذشته و حال و پنج نمود تام، ناقص استمراری، ناقص غیر استمراری، کامل و ناکامل و پنج وجه اخباری، اخباری-تأکیدی، التزامی، امری و شرطی-آرزویی بازنمایی می‌شوند که از برابری آنها پانزده ساخت «زمان-وجه - نمود» به دست می‌آید. تابعی و همکاران (۱۴۰۰) نمود مستمر^۱ در کردی سورانی را از منظر برنامه کمینه‌گرا مورد بررسی قرار داده‌اند. مسئله اصلی آنها در این پژوهش تعیین ماهیت زنجیره «χæri:k bu:n» (مشغول بودن) به مثابه ابزار نمایش نمود مستمر و چگونگی ترکیب آن با فعل اصلی در ساختمان جمله بود. بررسی داده‌های تابعی و همکاران (۱۴۰۰) بیانگر آن است که عنصر «æχri:k» به مقوله صفت تعلق دارد، هرچند قادر به توصیف مستقیم اسم نیست.

همان‌گونه که در بخش پژوهش‌های مربوط به زبان کردی مشاهده شد، در زبان کردی، پیرامون مقوله نمود پژوهش‌هایی انجام شده است. با این حال، پژوهش‌های پیشین درباره مقاله نمود در زبان کردی با کاستی‌هایی روبه‌رو است. در برخی از این پژوهش‌ها مانند عبداللہی پور (۱۳۹۵) مقوله نمود و زمان به صورتی روشن از هم تفکیک نشده‌اند. همچنین، برخی از پژوهش‌ها مانند عباسی و نجفیان (۱۳۹۵) و میرزاییگی و همکاران (۱۴۰۰) مقوله نمود، زمان و وجه را یک نظام کاملاً یکپارچه و جدایی‌ناپذیر در نظر گرفته‌اند. برخی دیگر از پژوهشگران مانند دانش‌پژوه و همکاران (۱۳۹۲)، ناصری (۱۳۹۷؛ ۱۳۹۵) و ویسی‌حصار (۱۳۹۶) از رویکردهای بسیار قدیمی برای تقسیم‌بندی و تبیین مقوله نمود استفاده کرده‌اند. عبداللہی پور (۱۳۹۵) و تابعی و همکاران (۱۴۰۰) از رویکرد کمینه‌گرا برای بررسی مقوله نمود استفاده کرده‌اند که در این پژوهش‌ها نیز به دسته‌بندی و تفاوت بین انواع نمود توجه چندانی نشده است.

۳. پایگاه نظری

نظریه کمینه‌گرا استمرار و تکوین بدنه اصلی دستور زایشی به‌ویژه استمرار مستقیم نظریه حاکمیت و مرجع‌گزینی (نظریه اصول و پارامترها) است. در رویکرد کمینه‌گرا تنها دو سطح یعنی صورت منطقی و صورت آوایی، به عنوان سطوح زبانی مفروض‌اند و سطوحی که پیش‌تر در گونه‌های مختلف دستور زایشی از جمله نظریه اصول و پارامترها (حاکمیت و مرجع‌گزینی) مطرح بودند، مانند ژ-ساخت و ر-ساخت، محذوف‌اند. در واقع، کمینه‌گرایی دارای اصولی است که شکل‌گیری جملات را با دو سطح صورت

1. progressive

منطقی و صورت آوایی پدید می‌آورد. از مهم‌ترین این اصول می‌توان به فرایند ادغام و حرکت اشاره کرد. در نحو کمینه‌گرا در بحث حرکت دو گونه حرکت کلان گنجانده شده است: (۱) حرکت مشخصه‌های سازه؛ (۲) حرکت سازه^۱ که خود شامل، حرکت هسته به هسته^۲، حرکت موضوع^۳ و حرکت پرسشواژه^۴ است (دبیرمقدم، ۱۳۸۹: ۶۱۲). کمینه‌گرایی، بین مشخصه‌های دستوری ارزش‌گذاری شده و مشخصه‌های دستوری ارزش‌گذاری نشده مرتبط با مشخصه‌های دستوری تعبیرپذیر^۵ (مشخصه‌هایی که در تعبیر معنایی نقش دارند) و مشخصه‌های دستوری تعبیرناپذیر^۶ (مشخصه‌هایی که در تعبیر معنایی نقشی ندارند) تفاوت قائل شده است. بر اساس اصول حاکم بر کمینه‌گرایی مقوله نمود در دستور زایشی تبیین می‌شود. در کمینه‌گرایی از نمود درونی به جای نمود واژگانی و از نمود بیرونی به جای نمود دستوری استفاده می‌شود. مک‌دونالد (۲۰۰۶: ۷) نمود واژگانی را از منظر دو مفهوم نهایت‌پذیری و نهایت‌ناپذیری مورد بررسی قرار می‌دهد. به باور او گروه‌های اسمی جمله می‌توانند بر نهایت‌پذیری محمول اثرگذار باشند. به این معنی که گروه اسمی درونی یا موضوع درونی دارای کمیت یا مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد باعث خوانش نمودی رویداد به شکل نهایت‌پذیر می‌شود و جملاتی که در آنها موضوع درونی فاقد کمیت یا مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد به کار رفته است، خوانش نمودی رویداد را نهایت‌ناپذیر می‌کند.

در رویکرد کمینه‌گرا، برای هر گروه نقشی در جمله فرافکن‌هایی در نظر گرفته شده است. عمده این فرافکن‌ها عبارت‌اند از فرافکن نقشی گروه متمم نما^۷ (CP)، فرافکن نقشی گروه کانون^۸ (FocP)، فرافکن نقشی گروه مبتدا^۹ (TopP)، فرافکن نقشی گروه زمان^{۱۰} (TP)، فرافکن نقشی گروه فعلی کوچک^{۱۱} (vP)، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ^{۱۲}

1. pied-piping
2. head-movement
3. A-movement
4. Wh-movement
5. interpretable feature
6. uninterpretable feature
7. complimentizer phrase
8. focus phrase
9. topic phrase
10. tense phrase
11. vp-shell phrase
12. verb phrase

(VP) و فرافکن نقشی گروه نمود^۱ (AspP). مک‌دونالد (۲۰۰۸: ۴۳) با استفاده از توزیع نمودی اسم‌های شمارش ناپذیر^۲ و شمارش‌پذیری یا جمع عریان^۳ نشان می‌دهد که جایگاه فرافکن نمود بین گروه فعلی کوچک و گروه فعلی بزرگ است. مک‌دونالد (۲۰۰۸: ۴-۵) در تحلیل‌های خود که بر کمینه‌گرای استوار است بر اساس دو نوع مشخصه مجزا، مقوله نمود درونی را بررسی می‌کند. مشخصه اولی که او برای نمود درونی در نظر می‌گیرد، ساختار رویداد (ES) است که نقش مرکزی دارد. مشخصه دومی که او برای نمود درونی معرفی می‌کند، انطباق مفعول با رویداد (OTE) است. تعامل این دو مشخصه نمود درونی، فضای نحوی در محمول یا گروه فعلی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و منجر به شکل‌گیری دامنه خوانش نمودی^۴ گسترده یا کمینه می‌شود. مک‌دونالد (۲۰۰۸) معتقد است مشخصه انطباق مفعول با رویداد (OTE) (که به صورت NP [±q] فرمول‌بندی شده است) از طریق تطابق با فرافکن نقشی نمود (AspP) که بین گروه فعلی کوچک (vP) و گروه فعلی بزرگ (VP) قرار دارد، محقق می‌شود. او بیان می‌کند اگر NP [-q] یا همان گروه اسمی درونی با هسته گروه نمود تطابق کند، محمول نهایت‌پذیری خواهد بود؛ و اگر گروه اسمی درونی [+q] با هسته گروه نمود تطابق کند، محمول می‌تواند نهایت‌پذیر باشد. او همچنین بیان می‌کند که مشخصه رویداد (ES) محمول که به عنوان مشخصه تعبیرپذیر در نظر گرفته شده است، نشان می‌دهد رویداد از آغاز و یا پایان برخوردار است. اگر آغازی برای یک رویداد وجود داشته باشد، مشخصه [ie] در محمول وجود دارد. اگر پایانی برای رویداد وجود داشته باشد، مشخصه [fe] در محمول وجود دارد. از طریق این روش مک‌دونالد (۲۰۰۸: ۲۷) بین مشخصه رویداد (ES) و مشخصه انطباق مفعول با رویداد (OTE) به عنوان دو مشخصه مجزا و مستقل تفاوت قائل می‌شود.

۴. تحلیل نمودهای حصولی و تحقیقی

۱,۴ نمودهای حصولی

از نظر مک‌دونالد (۲۰۰۸) محمول‌های حصولی و تحقیقی نهایت‌پذیرند، زیرا تنها محمول‌هایی هستند که هر دو مشخصه رویداد را دارند (رویدادهایی با آغاز و پایان هستند). مشخصه‌های رویداد، یعنی مشخصه‌های زیررویداد آغاز [ie] و زیررویداد پایان [fe]، مشخصه‌هایی تعبیرپذیر هستند و با حضور و عدم حضور خود در اشتقاق، طبقه

1. aspect phrase

2. mass noun

3. bare

4. aspectual domain of interpretation

نحوی محمول را از نظر نوع نمود تعیین می‌کنند. هرگاه هسته گروه نمود در اشتقاق شرکت کند، مشخصه رویداد حداقل شامل مشخصه زیررویداد «آغاز» می‌شود؛ یعنی محمول حداقل دارای نمود آغازی است، مانند نمودهای فعالیتی. محمول‌های فعالیتی فقط دارای مشخصه زیررویداد [ie] هستند و مشخصه زیررویداد [fe] ندارند. در واقع، در تمامی محمول‌های رویدادی (فعالیتی، حصولی و تحقق‌ی)، مشخصه زیررویداد آغاز [ie] به عنوان زیررویداد مشترک بر روی هسته نمود قرار دارد. باین‌حال، جایگاه مشخصه زیررویداد پایان [fe] بر اساس نوع محمول متفاوت است. بر اساس رویکرد مک‌دونالد (۲۰۰۸) با بررسی جایگاه زیررویدادهای مشخصه رویداد، طبقه‌بندی نحوی محمول‌های رویدادی را می‌توان تحلیل و مشخص کرد.

بر پایه آنچه بیان شد، در ادامه به بررسی نمود حصولی در زبان کردی کلهری پرداخته می‌شود. در زبان کردی کلهری، محمول‌های حصولی می‌توانند با گروه‌های اسمی شمارش‌پذیر یا گروه‌های اسمی جمع عریان و گروه حرف‌افزای به کار روند؛ بنابراین، محمول‌های حصولی محیط‌های نحوی مختلفی می‌توانند داشته باشند که خوانش‌های نمودی متفاوتی خواهند داشت، مانند مثال‌های زیر:

1- gəlaræ ?u hɪz da.

برداشت آب گلاره

گلاره آب برداشت.

2- gəlaræ yə sɪf hɪz da.

برداشت سیب را یک گلاره

گلاره یک سیب را برداشت.

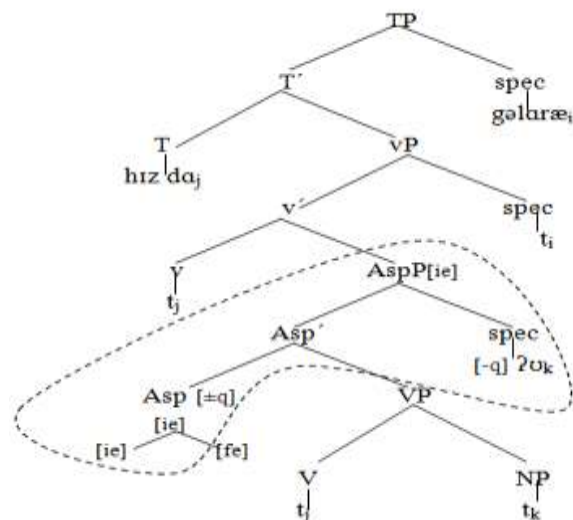
3-gəlaræ sɪfəgan hɪz da.

برداشت سیب‌ها را گلاره

گلاره سیب‌ها را برداشت.

در جمله (۱) موضوع درونی یک اسم جمع شمارش‌ناپذیر است و اشتقاق این جمله

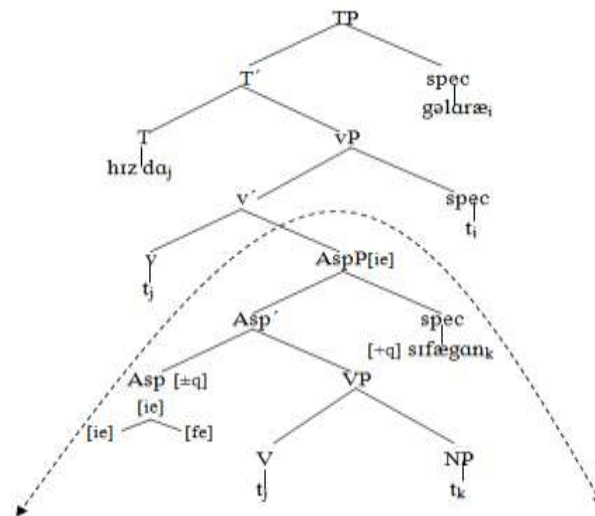
را می‌تواند در نمودار درختی (۱) مشاهده کرد:

نمودار (۱): اشتقاق جمله دارای نمود حصولی با دامنه خوانش کمینه در زبان کردی کلهری در اشتقاق جمله (۱)، گروه اسمی درونی و شمارش ناپذیر «?U» با محمول «hiz da» (V) ادغام می‌شود تا فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) شکل گیرد. در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود. چون گروه اسمی درونی «?U» اسم جمع شمارش ناپذیر است، دارای مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد است. در مرحله بعدی اشتقاق، گروه اسمی شمارش ناپذیر «?U» برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص‌گر این گروه حرکت و آن را ارزش‌گذاری می‌کند. از آنجایی که موضوع درونی، گروه اسمی شمارش ناپذیر و فاقد کمیت است، منجر به خوانش نمودی کمینه می‌شود؛ یعنی خوانش نمودی تنها به گروه نمود محدود می‌گردد. این محدوده نمودی توسط خطوط نقطه‌چین در نمودار فوق مشخص شده است. همان‌گونه که در نمودار (۱) قابل مشاهده است، در محمول حصولی با گروه اسمی درونی شمارش ناپذیر تنها یک مشخصه زیررویداد آغاز [ie] ارزش‌گذاری می‌شود. مشخصه زیررویداد پایان [fe] بر روی هسته گروه نمود، خوانش نمودی ندارد و نمی‌تواند در خوانش نمودی نقشی داشته باشد. در نتیجه محمول جمله (۱) تنها دارای مشخصه زیررویداد آغاز [ie] است؛ بنابراین، این محمول حصولی با گروه اسمی شمارش ناپذیر محمول نهایت ناپذیر است. در ادامه اشتقاق، فرافکن نقشی گروه نمود با فرافکن نقشی گروه فعلی کوچک ادغام می‌شود، سپس این گروه نیز با فرافکن نقشی گروه زمان ادغام می‌گردد. محمول جمله «hiz da» برای مطابقت مشخصه‌های خود به هسته گروه

زمان (T) حرکت می‌کند. فاعل جمله نیز برای مطابقه حالت خود به مشخص‌گر گروه زمان حرکت می‌کند. بدین صورت اشتقاق جمله با دامنه خوانش نمودی کمینه تکمیل می‌گردد. در نمودار (۱) گروه اسمی فاعل که موضوع بیرونی است خارج از دامنه خوانش نمودی قرار گرفته است و نمی‌تواند در خوانش نمودی جمله نقشی داشته باشد.

در جمله (۳)، موضوع درونی محمول حصولی یک اسم شمارش‌پذیر است. نحوه اشتقاق این جمله در نمودار درختی (۲) ارائه شده است:

نمودار (۲): اشتقاق جمله دارای نمود حصولی با دامنه خوانش گسترده در زبان کردی کلهری طبق نمودار (۲)، محمول «hiz da» دارای موضوع درونی شمارش‌پذیر است. برای اشتقاق جمله (۳) ابتدا گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر «sifægan» با محمول «hiz da» ادغام می‌شود تا فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) را تشکیل دهند. در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود. از آنجایی که گروه اسمی درونی «sifægan» اسم شمارش‌پذیر است، دارای مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد است. در مرحله بعدی اشتقاق، گروه اسمی شمارش‌پذیر «sifægan» برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص‌گر این گروه حرکت کرده و آن را ارزش‌گذاری می‌کند. چون موضوع درونی، گروه اسمی شمارش‌پذیر و کمیت‌دار است، منجر به خوانش نمودی گسترده محمول می‌شود؛ یعنی خوانش نمودی تنها به گروه نمود محدود نمی‌شود و هر آنچه را که تحت سازه فرمانی

دارد، وارد دامنه خوانش نمودی می‌کند. این محدوده نمودی توسط خطوط نقطه‌چین در نمودار مشخص شده است.

بر اساس نمودار (۲)، در محمول حصولی با گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر نه تنها مشخصه زیررویداد آغاز [ie] بلکه مشخصه زیررویداد پایان [fe] نیز ارزش‌گذاری می‌شود. در واقع زیررویداد پایان [fe] بر روی هسته گروه نمودی در خوانش نمودی شرکت می‌کند. در نتیجه، محمول جمله (۳) دارای دو مشخصه زیررویداد آغاز [ie] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] است؛ بنابراین، این محمول حصولی با گروه اسمی شمارش‌پذیر نهایت‌پذیر می‌شود. در ادامه اشتقاق، فرافکن نقشی گروه نمود با فرافکن نقشی گروه فعلی کوچک ادغام می‌شود، در مرحله بعد این گروه نیز با فرافکن نقشی گروه زمان ادغام می‌گردد. محمول جمله «hiz da» برای ارزش‌گذاری و بازبینی مشخصه‌های خود به هسته گروه زمان (T) حرکت می‌کند. فاعل جمله نیز برای مطابقت حالت خود به مشخص‌گر گروه زمان حرکت می‌کند. بدین صورت اشتقاق جمله با دامنه خوانش نمودی گسترده تکمیل می‌گردد. در نمودار (۲) گروه اسمی فاعل که موضوع بیرونی است، خارج از دامنه خوانش نمودی قرار گرفته و نمی‌تواند در خوانش نمودی جمله نقشی داشته باشد.

نکته‌ای که در نمودار (۲) قابل توجه است این است که دو مشخصه زیررویداد آغاز [ie] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در هسته گروه نمود قرار دارند، بر یکدیگر تسلط و سازه فرمانی ندارند. این نکته به عدم وجود صرف زمان بین آغاز و پایان رویداد حصولی اشاره می‌کند. به این معنی که شروع و پایان رویدادهای حصولی یکسان و همزمان است.

۴-۲. نمود تحقیقی

در زبان کردی کلهری، محمول‌های تحقیقی می‌توانند با گروه‌های اسمی شمارش‌ناپذیر، گروه‌های اسمی شمارش‌پذیر و همچنین با گروه حرفه اضافه‌ای به کار روند. به همین دلیل، همانند محمول‌های حصولی، محمول‌های تحقیقی نیز محیط‌های نحوی مختلفی می‌توانند داشته باشند که خوانش نمودی مختلفی خواهند داشت، مانند مثال‌های زیر:

4-gəlaræ ?u χward.

خورد آب گلاره

گلاره آب خورد.

5-gəlaræ wæ yə sa:t sifəgan χward.

خورد سیب‌ها را ساعت یک در گلاره

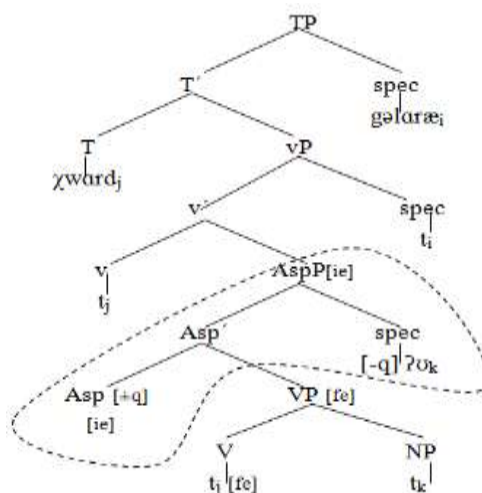
گلاره در یک ساعت سیب‌ها را خورد.

۶-gəlaræ yə sif wæ tʃægu χward.

خورد چاقو با سیب را یک گلاره

گلاره یک سیب را با چاقو خورد.

دو مثال (۴) و (۵) محمول‌های جمله، محمول‌های تحقق‌ی معیار هستند که در اولی گروه اسمی درونی شمارش ناپذیر و در دومی گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر است. در مثال (۶) محمول تحقق‌ی با گروه حرف‌افزای یا عبارت هدف است که با گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر همراه شده است. در جمله (۴) که محمول تحقق‌ی معیار است موضوع درونی آن یک اسم جمع شمارش ناپذیر است و اشتقاق این جمله در نمودار درختی (۳) ارائه شده است:

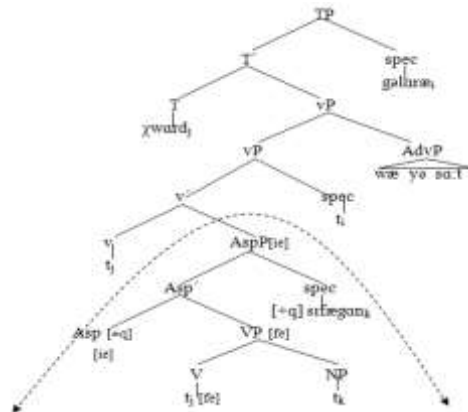

نمودار (۳): اشتقاق جمله دارای نمود تحقق‌ی استاندارد با دامنه خوانش کمینه در زبان کردی کلهری در اشتقاق جمله (۴)، گروه اسمی درونی و شمارش ناپذیر «ʔok» با محمول «χward» (V) ادغام می‌شود و فراقکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) را تشکیل می‌دهند. مشخصه زیررویداد پایان [fe] نیز بر روی هسته گروه فعلی قرار می‌گیرد. در این مرحله از اشتقاق هنوز مشخص نیست که آیا مشخصه زیررویداد پایان [fe] در خوانش نمودی نقش دارد یا خیر. نکته‌ای که در مورد مشخصه زیررویداد پایان [fe] وجود دارد، این است که در اشتقاق محمول‌های حصولی و محمول‌های تحقق‌ی، این مشخصه را مشخصه رویداد نامعین در نظر می‌گیرند. در واقع، این مشخصه خوانش خود را بر اساس محیط نحوی که در آن قرار دارد، دریافت می‌کند. علت نام‌گذاری مشخصه زیررویداد پایان [fe] به عنوان مشخصه رویداد نامعین این است که در تمامی اشتقاق‌های محمول‌های حصولی و

تحقیقی تا زمان ادغام موضوع درونی و حرکت آن مشخص نیست که آیا این مشخصه در دامنه خوانش نمودی مشارکت خواهد نمود یا خیر. در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود. چون گروه اسمی درونی «?U» اسم جمع شمارش ناپذیر است، دارای مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد است. در مرحله بعدی اشتقاق، گروه اسمی شمارش ناپذیر «?U» برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص‌گر این گروه حرکت می‌کند و آن را ارزش-گذاری می‌نماید. چون موضوع درونی، گروه اسمی شمارش ناپذیر و فاقد کمیت است، خوانش نمودی کمینه را محقق می‌کند؛ یعنی خوانش نمودی تنها به گروه نمود محدود می‌گردد. در محمول تحقیقی استاندارد با گروه اسمی درونی شمارش ناپذیر تنها یک مشخصه زیررویداد آغاز [ie] ارزش‌گذاری می‌شود. مشخصه زیررویداد پایان [fe] بر روی گروه فعلی بزرگ در محدوده خوانش نمودی کمینه قرار ندارد و در نتیجه نمی‌تواند در خوانش نمودی شرکت کند. محمول جمله (۴) تنها دارای مشخصه زیررویداد آغاز [ie] است؛ بنابراین، این محمول تحقیقی با گروه اسمی شمارش ناپذیر نهایت ناپذیر است. در ادامه اشتقاق، فرافکن نقشی گروه نمود با فرافکن نقشی گروه فعلی کوچک ادغام می‌شود، سپس این گروه با فرافکن نقشی گروه زمان ادغام می‌گردد. محمول جمله «χward» برای مطابقت مشخصه‌های خود به هسته گروه زمان (T) حرکت می‌کند. فاعل جمله نیز برای مطابقت حالت خود به مشخص‌گر گروه زمان حرکت می‌کند. بدین صورت اشتقاق جمله با دامنه خوانش نمودی کمینه تکمیل می‌گردد. همانند محمول‌های حصولی، در محمول تحقیقی نیز گروه اسمی فاعل که موضوع بیرونی است، خارج از دامنه خوانش نمودی قرار می‌گیرد و نمی‌تواند نقشی در خوانش نمودی جمله داشته باشد. در جمله (۵) با محمول تحقیقی استاندارد، موضوع درونی یک اسم شمارش‌پذیر است. اشتقاق این جمله در نمودار درختی (۴) فوق ارائه شده است.

بر اساس نمودار اشتقاقی (۴)، محمول «χward» دارای موضوع درونی شمارش‌پذیر است. در اشتقاق جمله (۵)، برای تشکیل فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP)، ابتدا گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر «sifægan» با محمول «χward» (V) ادغام می‌شود. مشخصه زیررویداد پایان [fe] بر روی گروه فعلی قرار دارد. در این مرحله از اشتقاق هنوز مشخص نیست که آیا مشخصه زیررویداد پایان [fe] در خوانش نمودی نقش دارد

یا خیر. در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود.

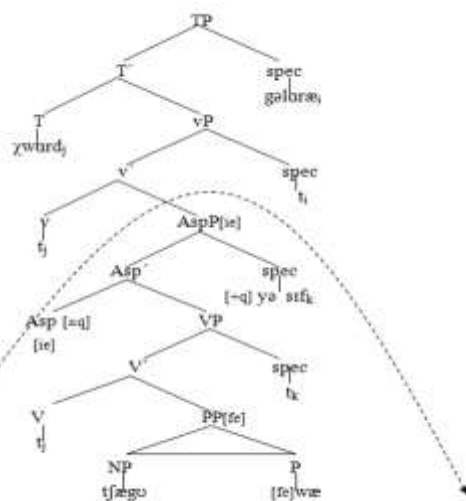

نمودار (۴): اشتقاق جمله دارای نمود تحقیقی استاندارد با دامنه خوانش گسترده در زبان کردی کلهری از آنجایی که گروه اسمی درونی «sifægan» اسم شمارش‌پذیر است، دارای مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد است. در ادامه اشتقاق، گروه اسمی شمارش‌پذیر «sifægan» برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص‌گر این گروه حرکت و آن را ارزش‌گذاری می‌کند. به دلیل اینکه موضوع درونی، گروه اسمی شمارش‌پذیر و کمیت‌دار است، منجر به خوانش نمودی گسترده می‌شود. در محمول تحقیقی با گروه اسمی درونی شمارش‌پذیر، به دلیل ایجاد دامنه خوانش گسترده، مشخصه زیررویداد پایان [fe] روی گروه فعلی بزرگ نیز وارد خوانش نمودی شده و ارزش‌گذاری می‌شود؛ بنابراین، این محمول تحقیقی استاندارد با گروه اسمی شمارش‌پذیر نهایت‌پذیر می‌گردد. نکته‌ای که در نمودار (۴) قابل توجه است این است که مشخصه زیررویداد آغاز [ie] که در گروه نمودی قرار دارد بر مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در گروه فعلی بزرگ قرار دارد، تسلط و سازه فرمانی دارد. این نکته وجود صرف زمان بین آغاز و پایان رویداد تحقیقی اشاره می‌کند؛ یعنی شروع و پایان رویدادهای تحقیقی همزمان نیست. در ادامه اشتقاق، فرافکن نقشی گروه نمود با فرافکن نقشی گروه فعلی کوچک ادغام می‌شود، بعد این گروه نیز ابتدا با فرافکن نقشی گروه قیدی و سپس همه آنها با فرافکن نقشی گروه زمان ادغام می‌شوند. در مراحل پایانی اشتقاق جمله (۵)، محمول جمله «xward» برای مطابقت مشخصه‌های خود به هسته گروه زمان (T) حرکت می‌کند. فاعل جمله نیز برای مطابقت حالت خود به مشخص‌گر گروه زمان حرکت می‌کند تا اشتقاق جمله تکمیل

شود. بدین صورت گروه اسمی فاعل خارج از دامنه خوانش نمودی قرار می‌گیرد و نمی‌تواند نقشی در خوانش نمودی جمله داشته باشد.

باید به این نکته توجه داشت که خوانش حاصل از عبارت تداومی بستگی به نهایت‌پذیری محمول دارد. رویدادی که با محمول نهایت‌پذیر توصیف می‌شود به عنوان یک رویداد دارای پایان خوانش می‌شود؛ بنابراین، یک رویداد نهایت‌پذیر با محمول غایتمند و عبارت تداومی در مدت زمان تعیین شده بارها و بارها به انتها می‌رسد؛ در واقع عبارت تداومی تکرار رویداد را تسریع می‌بخشد. در نهایت، نتیجه رویداد تعدادی زیررویدادهای نهایت‌پذیر است که در مدت زمان تعیین شده برای رویداد تکرار می‌گردند؛ یعنی در جمله (۵) گلاره به نوبت و با یک عمل تکراری سیب‌ها را یکی پس از دیگری می‌خورد.

در جمله (۶) محمول تحقیقی حرف‌اضافه‌ای است که موضوع درونی یک اسم شمارش‌پذیر است. اشتقاق این جمله در نمودار درختی (۵) قابل مشاهده است:

نمودار (۵): اشتقاق جمله دارای نمود تحقیقی گروه حرف‌اضافه‌ای با دامنه خوانش گسترده در زبان کردی کلهری

طبق نمودار (۵)، در اشتقاق جمله (۶)، پس از ادغام گروه اسمی «tʃægu» با حرف‌اضافه «wæ»، حرف‌اضافه «wæ» همه اطلاعات مربوطه شامل مشخصه زیررویداد پایان [fe] را فرافکن می‌کند. حرف‌اضافه «wæ» در واژگان دارای مشخصه رویداد نامعین یا مشخصه زیررویداد پایان [fe] است. به این معنی که هر وقت این حرف‌اضافه وارد نحو می‌شود، یک مشخصه رویداد نامعین را معرفی می‌کند. پس از تشکیل فرافکن

گروه حرف‌اضافه، این فرافکن با فرافکن گروه فعلی بزرگ ادغام می‌شود. در ادامه گروه اسمی درونی «yə sif» با محمول «χward» (V) ادغام می‌شود تا فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) را تشکیل دهند. در این نقطه از اشتقاق، مشخصه رویداد نامعین روی حرف‌اضافه با اینکه با موضوع درونی کمیت‌دار «yə sif» ادغام شده اما هنوز خوانشی دریافت نکرده است. مشخصه کمیت‌دار [+q] روی موضوع درونی تا زمانی که هسته گروه نمودی ادغام نشود، هیچ نقش نمودی ایفا نمی‌کند.

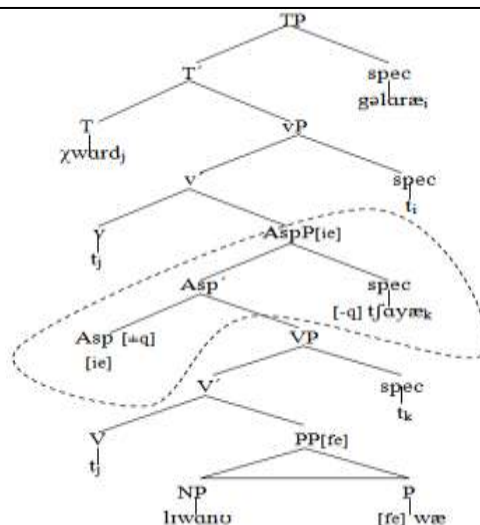
در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) که موضوع درونی در مشخص گر آن است، با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود. گروه اسمی درونی «yə sif» که دارای مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد است، برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص گر این گروه حرکت و آن را ارزش‌گذاری می‌کند. این گروه اسمی دارای کمیت، خوانش نمودی گسترده محمول را سبب می‌شود. در محمول حصولی با گروه اسمی درونی کمیت‌دار علاوه بر مشخصه زیررویداد آغاز [ie]، مشخصه زیررویداد پایان [fe] نیز که بر روی گروه حرف‌اضافه‌ای قرار دارد، به خوانش نمودی محمول راه می‌یابد؛ بنابراین محمول جمله (۶) دارای دو مشخصه زیررویداد آغاز [ie] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] است. در اشتقاق جمله (۶) مشخصه زیررویداد آغاز [ie] که در هسته گروه نمود قرار دارد، بر مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در گروه حرف‌اضافه‌ای است، تسلط و سازه فرمانی دارد. این موضوع وجود صرف زمان بین آغاز و پایان رویداد تحقیقی را نشان می‌دهد. به این معنی که شروع و پایان رویدادهای تحقیقی همزمان نیست. علاوه بر این در نمودار (۵) گروه اسمی فاعل خارج از دامنه خوانش نمودی قرار گرفته است و نمی‌تواند در خوانش نمودی جمله نقشی داشته باشد.

در زبان کردی کلهری، محمول تحقیقی حرف‌اضافه‌ای می‌تواند با موضوع درونی که یک اسم شمارش ناپذیر است، همراه شود. در این صورت دامنه خوانش نمودی کمینه خواهد بود مانند جمله (۷) که اشتقاق آن در نمودار درختی (۶) ارائه شده است:

7-gəlaræ tʃayæ wæ liwanə χward.

خورد لیوان با چای را گلاره

گلاره چای را با لیوان خورد.

نمودار (۶): اشتقاق جمله دارای نمود تحقیقی گروه حرف‌اضافه‌ای با دامنه خوانش کمینه در زبان کردی کلهری در اشتقاق جمله (V)، پس از ادغام گروه اسمی «Irwanu» با حرف‌اضافه «wæ»، حرف‌اضافه «wæ» همراه با زیررویداد پایان [fe] همه اطلاعات مربوطه را فرافکن می‌کند. پس از تشکیل فرافکن گروه حرف‌اضافه، این فرافکن با فرافکن گروه فعلی بزرگ ادغام می‌شود. در ادامه گروه اسمی درونی «t[ayæ]» با محمول «χward» (V) ادغام می‌شود تا فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) را تشکیل دهند. در این مرحله از اشتقاق، مشخصه زیررویداد پایان [fe] یا رویداد نامعین روی حرف‌اضافه با هنوز خوانشی دریافت نکرده است. در مرحله بعد، فرافکن نقشی گروه فعلی بزرگ (VP) که موضوع درونی در مشخص‌گر آن قرار دارد، با فرافکن نقشی گروه نمودی (AspP) ادغام می‌شود. گروه اسمی درونی «t[ayæ]» که دارای مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد است، برای ارزش‌گذاری هسته گروه نمودی به مشخص‌گر این گروه حرکت و آن را ارزش‌گذاری می‌کند. این گروه اسمی فاقد کمیت، خوانش نمودی محمول را به گروه نمودی محدود می‌کند. پس مشخصه زیررویداد پایان [fe] روی هسته حرف‌اضافه بیرون از دامنه خوانش نمودی قرار می‌گیرد و نقشی در خوانش نمودی محمول ندارد. در واقع، در محمول تحقیقی با گروه اسمی درونی فاقد کمیت تنها مشخصه زیررویداد آغاز [ie] به خوانش نمودی محمول راه می‌یابد. ادامه اشتقاق جمله (V) همانند اشتقاق جمله (۶) است. در نمودار (۶) گروه اسمی فاعل خارج از دامنه خوانش نمودی قرار گرفته است و نمی‌تواند در خوانش نمودی جمله نقشی داشته باشد.

۵. نتیجه

در پژوهش حاضر بر اساس رویکرد کمینه‌گرایی مک‌دونالد (۲۰۰۸) به بررسی تفاوت بین نمودهای حصولی و تحقیقی در زبان کردی کلهری پرداخته شد. تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش نشان داد که در زبان کردی کلهری می‌توان برای متمایز کردن نمودهای حصولی و تحقیقی از دو مشخصه ساختار رویداد (ES) و انطباق مفعول با رویداد (OTE) استفاده کرد. همچنین، بر پایه تحلیل کمینه‌گرایی، در زبان کردی کلهری موضوع درونی نقش مؤثری در خوانش نمودی بر عهده دارد. به این صورت که در این زبان محمول‌های حصولی و تحقیقی دارای موضوع درونی با مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد، منجر به خوانش کمینه نمودی می‌شوند و در این نوع محمول‌های نمودی مشخصه زیررویداد پایان [fe] در دامنه خوانش قرار نمی‌گرفت. در نتیجه، در این زبان محمول‌های حصولی و تحقیقی دارای موضوع درونی با مشخصه [-q] انطباق مفعول با رویداد، نهایت ناپذیر بودند. در طرف مقابل، محمول‌های حصولی و تحقیقی دارای موضوع درونی با مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد، باعث ایجاد دامنه خوانش گسترده نمودی می‌شدند و در این نوع محمول‌های نمودی مشخصه زیررویداد پایان [fe] در دامنه خوانش قرار می‌گرفت و خوانش می‌شد؛ بنابراین، در این زبان محمول‌های حصولی و تحقیقی دارای موضوع درونی با مشخصه [+q] انطباق مفعول با رویداد نهایت‌پذیر بودند. علاوه بر این، قالب رویکرد کمینه‌گرا، تفاوت بین نمودهای رویدادی یعنی حصولی و تحقیقی در زبان کردی کلهری بر اساس ساختار رویداد (ES) مشخص گردید. به طوری که در زبان کردی کلهری، تفاوت بین نمودهای حصولی و تحقیقی به این صورت مشخص شد که در نمودهای حصولی دو مشخصه زیررویداد آغاز [ie] و مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در هسته گروه نمود قرار داشتند، بر یکدیگر تسلط و سازه فرمانی ندارند. ولی در نمودهای تحقیقی مشخصه زیررویداد آغاز [ie] در گروه نمودی بر مشخصه زیررویداد پایان [fe] که در گروه فعلی بزرگ قرار دارد، تسلط و سازه فرمانی دارد. این وضعیت به صرف زمان بین آغاز و پایان رویدادهای تحقیقی اشاره می‌کند که برخلاف رویدادهای حصولی، شروع و پایان در رویدادهای تحقیقی همزمان نیست.

منابع

- بلو، جویس بلو، (۱۳۸۶)، کلیات: زبان و ادبیات کردی، ترجمه لیلیا ضیا مجیدی، گوه‌ران، ۱۵-۱۳.
 تابعی، رویا؛ تفکری رضایی، شجاع و قیطوری، عامر (۱۴۰۰). «نمود مستمر در کردی سورانی: رویکردی کمینه‌گرا»، *مطالعات زبان و گویش‌های غرب ایران*، دوره نهم، شماره ۲، صص ۴۳-۶۳.

- دانش‌پژوه، فاطمه؛ کریمی‌دوستان، غلامحسین؛ محمدابراهیمی، زینب و روشن، بلقیس (۱۳۹۲). «ماهیت نمود واژگانی فعل و رابطه آن با تکواژ ستاک ساز غیر معلوم - $\bar{r}\bar{a}$ در کردی سورانی»، *زبان شناسی و گویش‌های خراسان*، سال پنجم، شماره ۸، صص ۵۳-۸۰.
- دبیرمقدم، محمد. (۱۳۸۹). *زبان‌شناسی نظری پیدایش و تکوین دستور زایشی*، تهران، سمت.
- دبیرمقدم، محمد (۱۳۹۲). *رده‌شناسی زبان‌های ایرانی*، چاپ سوم، تهران، سمت.
- عباسی، بیستون و نجفیان، آرزو (۱۳۹۵). «نظام زمان - وجه - نمود در گویش هورامی پاره»، *فصلنامه زبان‌شناسی اجتماعی*، دوره ۱، شماره ۱، صص ۷۴-۵۷.
- عبداللهی‌پور، منصوره (۱۳۹۵). *بررسی وجه و نمود در زبان کردی کلهری در چارچوب برنامه کمینه‌گرایی*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه رازی.
- میرزابیگی، مسعود؛ گوهری، حبیب؛ خوشبخت، طیبه و عزیزی‌فر، اکبر (۱۴۰۰). «زمان-وجه-نمود در گویش کردی خزلی»، *فصلنامه مطالعات زبان‌ها و گویش‌های غرب ایران*، دوره ۹، شماره ۲، صص ۱۰۳-۱۲۱.
- ناصری، فاطمه (۱۳۹۵). *نمود در زبان کردی (گویش کلهری)*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه کردستان.
- ناصری، فاطمه (۱۳۹۷). «بررسی رفتار نمود ناقص در زبان کردی (گویش کلهری)»، *رخسار زبان*، سال دوم، شماره ۶ و ۷، صص ۱۴۶-۱۶۴.
- نجفی‌فر، شرمین؛ ویسی‌حصار، رحمان و بدخشان، ابراهیم (۱۳۹۵). «بررسی نمود ناقص در زبان کردی بر اساس دستور ساخت‌مدار نشانه‌محور»، *فصلنامه مطالعات زبان‌ها و گویش‌های غرب ایران*، دوره ۳، شماره ۱۳، صص ۱۰۵-۱۲۶.
- ویسی‌حصاری، رحمان (۱۳۹۶). «نمود در کردی: از هستی‌شناسی تا دستور»، *مجله جستارهای زبانی*، دوره هشتم، شماره ۳ (پیاپی ۳۸)، صص ۱۳۵-۱۵۸.
- Abbasi, B., Najafian, A. 2016. The Tense-aspect-mood System in Howrami Dialect of Paveh. *Journal of Sociolinguistics*, 1(1), 57-74. [In Persian].
- Abdollahi Poor, M. 2016. An Investigation of Tense and Aspect in Kalthuri Kurdish within the Framework of Minimalist Program. Master's Thesis, University of Razi. [In Persian].
- Ahmad, Zh.O. 2008. *Tense-Aspect system in English and Kurdish*. MA T, University of Sulaimany.
- Blau, J., 2007. General: Kurdish Language and literature. Ziamajidi, Leila. *Goharan*, 15(6), 13-18. [In Persian].
- Borer, B., 2005. *Structuring Sense II: The normal course of events*. Oxford/ New York: Oxford university press.
- Comrie, B., 1976. *Aspect: An introduction to the study of verbal aspect and related problems*. Cambridge: Cambridge university press.
- Croft, W., 2012. *Verbs: aspect and casual structure*. Oxford: Oxford university press.
- Harley, H., 2005. *How do verbs get their names? Denominal verbs, manner incorporation, and the ontology of verb roots in English*. In *The syntax of*

- aspect: Deriving thematic and aspectual interpretation, N. Erteschik-Shir & T. Rapoport (Eds), 42–64. Oxford: Oxford University Press.
- Dabir Moghaddam, M., 2010. Theoretical Linguistics: The Emergence and Evolution of Derivational Syntax. Tehran: *SAMT Publications*. [In Persian].
- Dabir Moghaddam, M., 2013. Classification of Iranian Languages. 3rd edition, Tehran: *SAMT Publications*. [In Persian].
- Danesh Pazhouh, F., Karimi Doostan, G; Mohammad Ebrahimi, Z., Rovshan, B. 2013. The Nature of Verbal Aspect and Its Relationship with Non-specific Stative Prefix 'rā' in Sorani Kurdish. *Linguistics and Dialects of Khorasan*. 5(8), 53–80. [In Persian].
- Harley, H. 2005. *How do verbs get their names? Denominal verbs, manner incorporation, and the ontology of verb roots in English*. In The syntax of aspect: Deriving thematic and aspectual interpretation, N. Erteschik-Shir & T. Rapoport (Eds), 42–64. Oxford: Oxford University Press.
- MacDonald, J. E. 2006. *The syntax of inner aspect*. Doctoral Dissertation, university of stony Brook: New York.
- MacDonald, J. E. 2008. *The Syntactic Nature of Inner Aspect: A minimalist perspective*. John Benjamins B.V.
- Megerdooomian, K. 2001. Event structure and complex predicates in Persian. *Canadian Journal of Linguistics/Revue Canadienne de Linguistique* 46 (1/2): 97–125.
- Mirzabeigi, M., Gowhari, H., Khoshbakht, T., Azizifar, A. 2020. An Investigation into the Analyticity/Syntheticity of the Verbal Inflectional Categories in Khezeli Kurdish Dialect. *Journal of Western Iranian Languages and Dialects*, 8 (30), 91-108. [In Persian].
- Najafi Far, S; Veisi Hesar, R., Badakhshan, E. 2016. An Investigation of Incomplete Aspect in Kurdish Based on Sign-Based Construction Grammar. *Studies in Western Iranian Languages and Dialects*, 3(13), 105–126. [In Persian].
- Naseri, F. 2016. Aspect in Kurdish (Kalhuri Dialect). Master's Thesis, University of Kurdistan. [In Persian].
- Naseri, F (2017). A Study of Incomplete Aspect in Kurdish (Kalhuri Dialect). *Language Perspectives*, 2(6-7), 146–164. [In Persian].
- Ramchand, G. 1993. Aspect phrase in modern Scottish Gaelic. In *Proceedings of NELS 23*, A. Schafer (Ed.), 415–429. UMass, Amherst: GLSA.
- Ramchand, G. 2003. *First phase syntax*. Ms. University of Oxford.
- Ritter, E and Rosen, S. 1998. Delimiting events in Syntax. On the projection of arguments: Lexical and compositional factor, In M. Butt & W. Geuder (eds), *Stanford: CSLI Publications*. (135-164).
- Ritter, E., and Rosen, S. 2000. Event structure and ergativity. In *Events as grammatical objects: The converging perspectives of lexical semantics*

- and syntax*, C. Tenny & J. Pustejovsky (Eds), 187–238. Stanford, California: CSLI Publications.
- Tabei, R., Tafakkori Rezaei, Sh., Gheitury, A. (2021). Progressive Aspect in Sourani Kurdish: A Minimalist Approach. *Research in Western Iranian Languages and Dialects*, 9 (33), 43-63. [In Persian].
- Smith, C. S. 1997. *The Parameter of Aspect*. Dordrecht: Kluwer.
- Travis, L. 1991. *Inner aspect and the structure of VP*. Ms., McGill University.
- Travis, L. 2010. *Inner aspect and the structure of VP*. Montreal: Springer.
- Veisi Hesar, R. 2016. Aspect in Kurdish: From Ontology to Syntax. *Linguistic Inquiries Journal*, 8(3), 135–158. [In Persian].

